

OPONENTSKÝ POSUDEK DIZERTAČNÍ PRÁCE

Autor práce: Mgr. Blanka Vávrová

Titul práce: Kompetence a moc pedagoga ve výchovně vzdělávacím procesu

Oponent: Prof.PaedDr.Milan Valenta,Ph.D., Ústav speciálněpedagogických studií Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci

Dizertační práce magistry Vávrové svým předmětem spadá do interdisciplinárního prostoru filozofie a filozofie výchovy, speciální pedagogiky, umění a paradivadelních systémů edukačně-terapeutické povahy. Je strukturována na sedm nosných kapitol (z nichž poslední je původním šetřením autorky, kapitoly nejsou číslovány), úvod, závěr, odbornou literaturu (zde není zřetelně vymezené, zda se jedná o použitou či doporučenou literaturu), přílohy a trojici vložených textů nazvaných AD PRACTICUM.

Ve svém kritickém názoru na dizertační práci se zaměřím na aspekty obsahové, věcně-formální a metodologické, popř. na možná témata disputace.

Ve věci vymezení termínu kompetence (nečíslovaná „první“ kapitola) by bylo zajímavé nastínit vztah mezi klíčovými kompetencemi a „měkkými dovednostmi“ popř. mezi klíčovými kompetencemi a intra-interpersonální inteligencí (pedagoga).

Ad str. 32 – věcný omyl: *agování* v textu nemá s (pod čarou) poznámkovaným *ageismem* nic společného.

Ad str. 32 a dále – k disputaci: Jaký je rozdíl mezi vědomou manipulací (pedagoga) a scénováním (ad scénologie chování učitele)?

Obor speciální pedagogika má změněné paradigma a definuje se tak nově - šířeji (než je uvedeno na str.45) ... dále ve vymezení schází nejdůležitější kategorie žáků se SVP.

Ad str.46 – vymezení integrace (pod čarou) je zcela mimo kontext školské integrace či inkluze.

Ad str. 47 – značně diskutabilní výrok první věty stránky.

Ad str. 48 – jaký je vztah mezi mentálním postižením a mentální retardací (k disputaci)? Dále věcná a zásadní chyba – víc jak čtvrt století nepatří demence mezi mentální retardaci! Také termín oligofrenie je již anachronismem.

Ad str. 49 – *morbus Downi* neexistuje („tvrdé“ označení je navíc dnes chápáno již značně pejorativně).

Ad str. 65 – není jasný důvod odkazu na Steinerovo pojetí umění, zde mimo kontext...termín navíc správně zní *antroposofizace* (leč...?).

Ad kap. Umění a handicap – postrádám literaturu přímo k tématu mentální postižení a divadlo (dnes už i lit. domácí provenience k teatroterapii mentálně postižených).

Mnoho poznámek pod čarou je předmětu a kontextu práce irelevantních (Grieg, Skácel, Hradišťan...).

Ad praktika – nejsem si jistý „důkazovým řízením“ praktik, tj. zda je možné je ve stávající podobě brát jako seriózní důkazní materiál pro hypotetické otázky.

Obecně se mi v práci jeví jistá obsahová a kvantitativní nevyváženost kapitol ve vztahu k předmětu práce, např. u fenoménu hry postrádám zásadní autority i pojetí (divadelní antropologie, psychologie, pedagogiky...), na druhou stranu spatřuji přetíženost filozofickými texty, takto je to práce pro oponenturu spíše profesora filozofie (a Foucaultologa či – fila) než speciální pedagogiky s teatrologickým vzděláním.

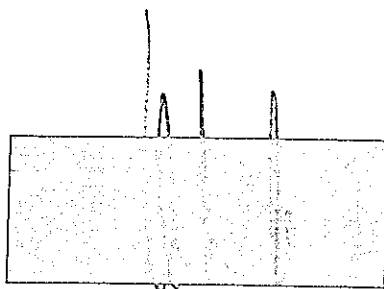
Největší přínos (z výše podané profesní pozice) spatřuji proto v expertním šetření autorky, zde bych si dovolil také několik postřehů či podnětů:

- Ad obsahové kategorie (s.102 a dále) - stálo by za úvahu vřadit novou kat. *etablování nového jevištního tvaru* (jakési divadelní obdoby artbrutu).
- Škoda, že clustery nevyužily rating v oblasti dimenzí (viz otevřené kódování zakotvené teorie).
- Domnívám se, že použití Pearsonova koeficientu není u tohoto druhu dat oprávněné.

Závěr:

Největší přínos spatřuji v aplikačním přesahu práce magistry Vávrové (ležící mimo možnosti vědecké deskripce, analýzy, komparace...), nicméně i samotnou disertační práci lze považovat za přínos v oblasti teorie oboru pedagogika a speciální pedagogika (psychopedie, expresivní terapie – teatroterapie) a na základě tohoto nálezu doporučuji práci k obhajobě.

V Olomouci 27.10.2011

A rectangular box containing a handwritten signature in black ink. The signature is written in a cursive style and appears to read 'Milan Valenta'. The box is empty except for the signature.

Milan Valenta